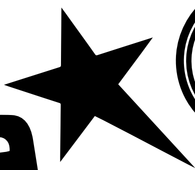
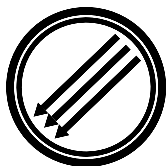
antifa patissia

έντυπο δρόμου #02 // Γενάρης – Φλεβάρης '19

ΠΕΡΗΦΑΝΑ ΑΠ' ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΠΟΥ "ΔΕΝ ΑΚΟΥΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ"!

Εμείς στο "antifa patissia" έχουμε τα μυαλά μας ανάποδα. Ανάποδα και κόντρα στο φασισμό της ελληνικής πραγματικότητας. Είμαστε αυτές και αυτοί που δε βρίσκουμε τίποτα κοινό κάτω απ' τη γαλανόλευκη μαλακία, τη ρουφιανιά, την καριέρα και τον ανθρωπισμό στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Βρισκόμαστε και φτιαχνόμαστε όμως, στα κάτεργα των αφεντικών μας, στα θρανία με τους ρατσιστές συμμαθητές , στα γαμωσταυρίδια για τους μπάτσους, στο μίσος για τα σεξιστικά σχόλια στο δρόμο, στις μπάρες του ηλεκτρικού, στα τρελόχαρτα για το στρατό.

Είμαστε «Πατήσια»: Πολυεθνικές παρέες με έδρα τις πλατείες και τα παγκάκια. Με τις γλώσσες και τις συνήθειες μας να 'ναι παραβατικές για τους μπάτσους και τους μικροαστούς.
Βιώνουμε την ιστορία του ελληνικού ρατσισμού, με τα ντόπια αφεντικά να έχουν κόψει τις ζωές μας στη μέση.

Είμαστε «antifa»: Δε μένουμε σιωπηλές και ανήμποροι μπροστά στις αφηγήσεις των αφεντικών και των ρουφιάνων τους. Κρατάμε τα μυαλά μας ζεστά απέναντι στο φόβο και τη βλακεία. Επιμένουμε στη γνώμη ότι ο «φασισμός δεν έχει σβάστικα», αλλά ακόμη και όταν εμφανίζεται μ' αυτήν, θα θυμίζουμε σε φίλους και εχθρούς πως οι δρόμοι μας ανήκουν.

Keep it hood, keep it antifa.

επικοινωνία:
antifapatissia@gmail.com

CODE x OF x DA x STREETS

Εμείς βάφουμε αντιφασιστικά συνθήματα, αλλά προφανώς στη γειτονιά μας και σε όλη τη μητρόπολη δεν είμαστε οι μόνοι με σπρέι στα χέρια. Παντού έχει ταγκιές, συνθήματα, γκραφίτι.
Στένσιλ, αυτοκόλλητα* και στιχάκια με μαρκαδοράκι. Από τύπους και τύπισσες που μιλάνε μια άλλη γλώσσα, μια γλώσσα που δεν αγγίζεται από τα αφεντικά, τους ιδιοκτήτες ή τους μπάτσους. Μια γλώσσα που μας κάνει να καταλαβαινόμαστε και αποτελεί ένα από τα πολιτισμικά στοιχεία της τάξης μας.
Μέσα από τους τοίχους μιλάμε για την καθημερινότητα, τη μουσική μας, την ομάδα μας και γενικά τις κουλτούρες μας. Αφού δεν μας ανήκει τίποτα παίρνουμε το χώρο μας στους δρόμους. Δεν είναι μαγκιά και λεζάντα, είναι σφιγμένα δόντια και ανάσα.

***Έχουμε ακόμη αυτοκόλλητα!**
Αν θες να τα τσεκάρεις, ή ό,τι άλλο κάνουμε, μπες στο:
antifapatissia.wordpress.com

Βαρι καρι για τα δικια τα εθνικα! Εδω ειναι Πατησια πολυεθνικα!

Λίγο πριν τη γέννηση του Μεσσία (:P) βρεθήκαμε αντιμέτωποι μ' ένα από τα επεισόδια της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας που εντάσσεται σε αυτό που ονομάζουμε «φασισμός χωρίς σβάστικα». Τις λεγόμενες, εθνικιστικές μαθητικές «καταλήψεις».

*

Η ιστορία ξεκίνησε όταν μερίδα των συμφερόντων του ελληνικού κράτους αποφάσισε να πειραματιστεί με τα σχολεία και τα εθνικά θέματα. Έτσι, οι άμεσα εμπλεκόμενοι και ταυτόχρονα υποστηρικτές αυτών των συμφερόντων θέλησαν να έχουν λόγο στα σχολεία της χώρας. Φασιστοδιευθυντές και στρατόκαυλοι γονείς εμφανίστηκαν, είτε κλείνοντάς τα οι ίδιοι, είτε βάζοντας τα παιδιά τους να το κάνουν· φυσικά με την υποστήριξη των μπάτσων. Αλλά το πανηγυράκι δεν κράτησε παρά μόνο κάποιες ώρες.

*

Αυτές οι λιγοστές ώρες ξεθαρρέματος των φασιστών βαφτίστηκαν ταυτόχρονα από την Αριστερά, τους φασίστες, τα media και κάθε παλαβό υπηρέτη της άχρηστης πληροφορίας, ως κυριαρχία των φασιστών στα σχολεία.

Είδαμε αριστερούς και φασίστες να φουσκώνουν το θέμα όσο δεν πάει, με μοναδική έγνοια της Αριστεράς πώς θα διαφυλάξει τα εθνικά θέματα να παραμείνουν για «λαϊκή κατανάλωση» κι όχι θέματα που θα παίζουν μπάλα μόνο οι φασίστες. Ενώ μας θύμιζαν ότι η «μάχη με τον φασισμό» θα κριθεί από το κράτος και τους εισαγγελείς του στη δίκη της Χ.Α.

*

Κι ας μην έφτανε αυτό, οι «αγαπητοί» μας καθηγητές, οι άμεσα εμπλεκόμενοι από την πλευρά της Αριστεράς , δεν τα λέγαν τόσο διαφορετικά και συνεχώς τόνιζαν ότι υπάρχει πρόβλημα «έξαρσης εθνικισμού». Τίποτα πιο σιχαμένο από τους «αντιρατσιστές» καθηγητές που χρόνια τώρα εφαρμόζουν τον κοινωνικό ρατσισμό στους μαθητές της «2ης γενιάς» μεταναστών και χαρακτηρίζουν άχρηστο κάθε μαθητή και μαθήτρια που δε θέλει να γίνει σαν τα μούτρα τους.

**Σπάνιο ντοκουμέντο του antifa patissia:
Φωτό από μαθητική κατάληψη για τη Μακεδονία και τον Κατσίφ(σ)α!
Λίγο από μακριά, αλλά σιχαθήκαμε να πλησιάσουμε, μας συγχωρείτε...**

Η ιδέα ότι «οι φασίστες κυριαρχούν» είναι μια μεγάλη μπούρδα κι αυτό το απέδειξαν οι μαθήτριες και οι μαθητές που βρέθηκαν σε όλη τη χώρα και τα έβαλαν με τους φασίστες στα ίσα. Εκεί που ζούν και κινούνται. Στη μάχη με το φασίστα μαθητή ή καθηγητή, στα αυτοκόλλητα στις τουαλέτες, στα συνθήματα στους τοίχους, στα αντιφασιστικά πανό, στις ψειρισμένες σημαίες. Όχι στη βουλή – όχι στα δικαστήρια.

*

Αλλά οι αντιφασίστες μαθητές κι εμείς ούτε βρεθήκαμε, ούτε υπάρχουμε τυχαία. Είμαστε όλοι εμείς που δε γουστάρουμε την πατριωτική μαλακία. Είναι που πλέον οι γειτονιές μας κι οι παρέες μας είναι πολυεθνικές κι απενάντι μας έχουμε τον εθνικό κορμό που χωράει όσους βρίσκουν κοινά συμφέροντα με το κράτος και τις πολιτικές του.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΚΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΟΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΙ

«Τι φορούσε;», «είχε πιει;» , «τι έκανε μόνη εκεί, τέτοια ώρα;», «ποιο το προφίλ του βιαστή;», «ήσυχο κορίτσι ή όχι;», «αντιστάθηκε;». Έτσι, δημοσιογράφοι και κοινωνία κομματιάζουν ένα βιασμό. Στην τηλεόραση, στο σπίτι, στο δρόμο, όλοι εξετάζουν κάθε λεπτομέρεια ενός βιασμού, ψάχνουν κίνητρα του βιαστή, ψυχολογικά προβλήματα, αν ήταν μετανάστης. Δικαιολογούν την «πρωτοφανή» πράξη εξετάζοντας τι φόραγε το θύμα ή αν έδωσε δικαίωμα. Έτσι μας σερβίρουν το βιασμό σαν μία «ατυχία» .

Έτσι μας μίλησαν και για το βιασμό-δολοφονία στη Ρόδο οι δημοσιογράφοι. Στη Ρόδο όμως, όπως και στα υπόλοιπα ελληνικά νησιά, εργαζόμενες σε μαγαζιά δέχονται σεξουαλικές επιθέσεις από τ'αφεντικά τους, τουρίστριες βιάζονται κάθε καλοκαίρι, φοιτήτριες θύματα επιθέσεων, και σε κάθε αντίδραση απειλούνται με απόλυση, ξύλο, υποτίμηση. Κι η αστυνομία τις συμβουλεύει να μην καταγγείλουν το βιασμό, «δε μπορεί να αποδειχτεί κάτι τώρα, θα στιγματιστείς κι εσύ».

Ο βιασμός όμως δεν είναι μία στιγμή. Η ελληνική κοινωνία είναι βαθιά ποτισμένη με την κουλτούρα του βιασμού ως μέσο πειθάρχησης των γυναικών. Σ'αυτή τη χώρα που ευυπόληπτοι οικογενειάρχες πάνε τους γιους τους στα μπουρδέλα για να βιάσουν μετανάστριες, τις ίδιες που τηλεόραση και υπουργοί (βλέπε διαπόμπευση οροθετικών 2012) κατοχυρώνουν ως «απόβλητα που κουβαλούν ασθένειες κι είναι απειλή για την υγεία και την ηθική της ελληνικής οικογένειας». Που το αφεντικό σε στριμώχνει στη γωνία αλλά το βουλώνεις μην απολυθείς. Που ο καθηγητής σου βάζει χέρι, αλλά τι να πεις στο σχολείο; Που δικαστές αθωώνουν βιασμούς εντός γάμου. Που οι μπάτσοι καλύπτουν νταβατζήδες, αφεντικά, συγγενείς και παίρνουν το μερίδιο τους απ'την προστασία μπουρδέλων. Στη χώρα που το κράτος, με νόμους και την αστυνομία καλύπτει το βιασμό στο σπίτι, στη δουλειά, στο σχολείο, στους οίκους ανοχής, με σκοπό την υποτίμηση των γυναικών της εργατικής τάξης .

Ο βιασμός γίνεται γνωστός μόνο όταν συμφέρει κράτος και δημοσιογράφους. Όταν το θύμα είναι προνομιούχο, κι όχι μετανάστρια, πόρνη, εργάτρια (γιατί ποιός νοιάζεται για τις τρεις βιασμένες και δολοφονημένες στον Έβρο, για την εργαζόμενη στην καφετέρια στη γωνία, για τη συμμαθήτρια που της βάζει χέρι ο μαθηματικός). Ο βιασμός θα γίνει γνωστός όταν εξυπηρετεί πολιτικό σκοπό κι ο βιαστής κατονομάζεται «ο αλλοδαπός», με δημοσιογράφους και μικροαστούς να ρίχνουν ρατσιστικό οχετό.

Ο βιασμός δεν είναι σεξ, είναι επιβολή, είναι ένα από τα όπλα του νέου φασισμού ενάντια στην τάξη μας. Οι βιαστές δεν ειναι ράτσα ειδική, είναι άντρες καθημερινοί. Είναι το αφεντικό, ο καθηγητής, ο γιατρός, ο σύζυγος που θέλει να σε πειθαρχήσει. Άντρες εξουσίας που βιάζουν χωρίς κυρώσεις. Εμείς όμως ξέρουμε ότι ο σεξισμός, το ξύλο, οι βιασμοί δεν ειναι πρωτοφανή περιστατικά και γι΄αυτό δε σοκαριζόμαστε. Είναι στις καθημερινές μας σχέσεις με καθημερινούς άντρες, είναι ο τρόπος υποτίμησης και εκμετάλλευσής μας· κι εμείς το ξέρουμε απο μικρές.

Dead Prez - They Schools

Why haven't you learned anything?

Man that school shit is a joke
The same people who control the school system control
The prison system, and the whole social system
Ever since slavery, naw I'm saying?
(...)
School is like a 12 step brainwash camp
They make you think if you drop out you ain't got a chance
To advance in life, they try to make you pull your pants up
Students fight the teachers and get took away in handcuffs
And if that wasn't enough, then they expel y'all
Your peoples understand it but to them, you a failure
Observation and participation, my favorite teachers
When they beat us in the head with them books, it don't reach us